

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

understøttelse af filmsfondens midler, såfremt han må opgive bevillingen, fordi lejemålet til biografen mod hans ønske bringes til ophør.

Denne bestemmelse skyldes navnlig den i de senere år konstaterede tendens til nedlæggelse af biografteatre, fordi biografbygningerne overtages af forretningsvirksomheder, navnlig med henblik på indretning af selvbetjeningsbutikker o. lign. At finde andre egnede lokaler eller at opføre en ny biografbygning er i vore dage ofte umuligt for den pågældende bevillingshaver, og det må anses for rimeligt, at der i sådanne tilfælde, og hvor omstændighederne i øvrigt taler derfor, er mulighed for at yde den pågældende en understøttelse, der foreslås fastsat efter reglerne i § 13 for ydelse af enkepension.

Forslagets kapitel 3 indeholder regler om filmsudlejning. Betingelserne for at kunne drive filmsudlejningsvirksomhed, som svarer til betingelserne for at opnå næringsbrev, er uændrede, bortset fra at kravet om dansk indfødsret er opgivet. Der har hidtil ikke været stillet krav om næringsbrev eller anden offentlig tilladelse. På grund af den nære sammenhæng, der på dette område er mellem biograflovens og næringslovens regler, foreslås det imidlertid nu, at filmsudlejningsvirksomheden gøres afhængig af en tilladelse fra ministeren for kulturelle anliggender, som dog skal være forpligtet til at give denne tilladelse, hvis lovens betingelser er opfyldt.

Kapitel 4 indeholder bestemmelser om statens filmcentral og statens filmmuseum. Filmcentralen oprettedes med hjemmel i 1938-loven og indledte sin virksomhed den 1. januar 1939. Den har i de forløbne næsten 25 år gennemgået en stærk udvikling og står i dag centralt placeret inden for kortfilmsvirksomheden i Danmark. Der er i øvrigt ikke grund til en nøjere gennemgang af forslagets bestemmelse om filmcentralen, der i realiteten svarer til bestemmelsen herom i den gældende lov.

Bestemmelsen om filmmuseet, § 18, er derimod ny. Det fra et historisk og alment kulturelt synspunkt meget værdifulde arbejde med at redde mest muligt af det ældre filmmateriale fra tilintetgørelse påbegyndtes her i landet på privat initiativ

allerede i 1937. I 1941 oprettedes et filmsarkiv som en afdeling af Dansk Kulturfilm under navnet „Det danske Filmmuseum“. Siden 1948 er udgifterne til museets drift afholdt af filmsfonden.

Når filmmuseet nævnes i lovforslaget, er der således ikke tale om, at man foreslår en ny institution oprettet. Under hensyn til museets nuværende centrale placering og filmshistoriske og filmsæstetiske betydning forekommer det på den anden side naturligt, at museumsvirksomheden nu forankres i selve loven. Jeg kan i den forbindelse nævne, at museet ud over at råde over et meget betydeligt antal film af historisk værdi i sit bibliotek rummer den antagelig største samling filmslitteratur i den vestlige verden.

I § 19 foreslås indført en art pligtaflevering til museet af danske film. Da en kopi af en spillefilm repræsenterer en ikke uvæsentlig værdi, har jeg dog ikke ment at kunne foreslå, at der pålægges producenterne en ubetinget pligt til vederlagsfrit at stille sådanne kopier til rådighed for museet, men alene en pligt til på begæring og mod godtgørelse af fremstillingsomkostninger at aflevere en ubrugt kopi. Det er endvidere foreslået, at negativer til danske film, der har været forevist offentligt, kun må tilintetgøres, hvis de vederlagsfrit har været tilbudt museet og dette har erklæret ikke at ville overtage dem.

Kapitel 5 om filmsråd og biografråd rummer en del nye bestemmelser. Det nuværende filmsråd, som oprettedes ved 1938-loven, består af 9 medlemmer. Ifølge gældende lov påhviler det rådet at følge udviklingen af filmsforholdene i udlandet; endvidere at bidrage til, at filmsforevisningen her i landet bliver af en så høj kunstnerisk og kulturel kvalitet som muligt, i hvilken henseende det skal bistå såvel statens filmcentral som de private udlejningsselskaber. Rådet skal i det hele være rådgivende for myndighederne og filmserhvervets forskellige grene. Det skal afgive indstilling og aflægge regnskab for den del af filmsfonden, der anvendes til fremme af filmens udnyttelse i undervisningsmæssig, kulturel og kunstnerisk henseende, det skal følge og kontrollere filmcentralens dispositioner og drift, og det skal endelig afgive erklæring i spørgsmål om fritagelse for eller nedsættelse af for-